

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/229/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313222270
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1313222270.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: A. P., I. J. Č.. XX, proti odporcovi: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zrušenie rozhodcovského rozsudku a o návrhu na odklad vykonateľnosti, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 18. novembra 2013, č.k. 11C/207/2013-13, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, sp.zn. SR 00400/13 zo dňa 18.09.2013 do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 11C/207/2013. Rozhodol tak podľa § 40 ods. 2 a § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. s odôvodnením, že citovaný zákon a ani Občiansky súdny poriadok nešpecifikujú podmienky, za ktorých môže súd odložiť vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku závisí na úvahe súdu a s prihliadnutím k účelu, akému odklad vykonateľnosti slúži, považoval za predpoklad pre rozhodnutie o odklade vykonateľnosti skutočnosť, že návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku má všetky náležitosti potrebné k ďalšiemu pokračovaniu v konaní, že žaloba bola podaná v zákonnej lehote a účastníkom, ktorý je k tomu legitimovaný. Dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené predpoklady pre povolenie odkladu vykonateľnosti, keď návrh na začatie konania má všetky zákonom požadované náležitosti, bol podaný včas a oprávnenou osobou. Uviedol, že výkonom napadnutého rozhodnutia by mohla byť navrhovateľke spôsobená ujma na jej právach, keď nemožno vylúčiť, že bude začaté exekučné konanie, ktoré by sa bez odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku mohlo skončiť skôr, ako súd rozhodne vo veci samej.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote odporca, žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť. Namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, keď súd v odôvodnení neuviedol žiadne konkrétne dôvody, pre ktoré vyhovel žiadosti navrhovateľky v predmetnej veci. Poukázal na skutočnosť, že odôvodnenie predstavuje kľúčovú funkciu práve v uznesení, ktorým sa odkladá vykonateľnosť právoplatného rozhodnutia, keďže takéto rozhodnutie súdu predstavuje mimoriadny a značný zásah do stability právnych vzťahov, nakoľko jeho dôsledkom pôvodné, naďalej právoplatné rozhodnutie, stráca charakter exekučného titulu vzhľadom na absenciu prvku vykonateľnosti. Namietal, že podmienky pre odklad vykonateľnosti v prejednávanej veci neboli splnené, keďže peňažný záväzok, uvedený v rozhodcovskom rozhodnutí, nedosahuje úroveň závažnosti, ktorá je jedným z kritérií pri posudzovaní súdu z hľadiska ujmy, ktorá by mohla byť spôsobená neodložením vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku. Zároveň uviedol, že odloženie vykonateľnosti je vážnym zásahom do účinkov exekučného titulu, a preto je namieste iba vo výnimočnom prípade, pričom podanie žaloby, odôvodnenej spotrebiteľským právom vo vzťahu k obchodnoprávnemu sporu, atribút výnimočnosti nemá. Namietal, že nie je splnený ani predpoklad úspešnosti vo veci samej, keď predmetnú zmluvu o úvere navrhovateľka uzatvorila na účel podnikania, a preto ju nemožno

podriaďiť pod režim spotrebiteľských úverov, t.j. nevzťahujú sa na ňu ust. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Poukázal aj na to, že navrhovateľka uhradila len sumu 620,- eur, čo nedosahuje ani sumu poskytnutého úveru (v sume 1.400,- eur).

Odvolačný súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Z ust. § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní vyplýva, že súd môže odložiť vykonateľnosť rozsudku na návrh účastníka, ak účastník rozhodcovského konania podá žalobu na príslušnom súde.

Ust. § 41 ods. 1 cit. zákona stanovuje zákonom stanovenú lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, a to 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Z uvedeného je zrejmé, že zákon č. 244/2002 Z.z. osobitne upravuje odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku v rámci konania o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku, pričom však nestanovuje žiadne podmienky pre odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, na základe čoho správne aj súd prvého stupňa konštatoval, že odklad vykonateľnosti je na úvahe súdu. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že pri posudzovaní dôvodov pre odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, je potrebné prihliadnuť k účelu, ktorému slúži odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku a vzhľadom na to, možno vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť, ak návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku má zákonom požadované náležitosti, bol podaný v zákonom stanovenej lehote a oprávnenou osobou. S týmto právnym posúdením veci a záverom súdu prvého stupňa sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil.

Nad rámec uvedeného odvolací súd dodáva, že vo všeobecnosti možno konštatovať, že účelom odkladu vykonateľnosti rozhodnutia je predovšetkým predchádzať nepriaznivým, prípadne neodstrániteľným následkom neodkladného, bezprostredne hroziaceho výkonu rozhodnutia, ktoré by mohli vyústiť do vzniku bezdôvodného obohatenia, škody či inej závažnej ujmy na právom chránených záujmoch povinnej osoby.

Prostredníctvom tohto právneho inštitútu sa má zabezpečiť predovšetkým ochrana povinného, pričom však musia byť rešpektované aj práva toho, voči komu takéto rozhodnutie smeruje, teda oprávneného, a preto je vždy potrebné dôkladné zváženie proporcionality záujmov oboch strán tak, aby záujmom povinnej strany nebola bezdôvodne poskytnutá ochrana na úkor legitímnych očakávaní strany oprávnenej. Keďže sa tým podstatným spôsobom zasahuje do právoplatne priznaných práv a uložených povinností účastníkov konania, musí byť vždy odklad vykonateľnosti podložený legitímnym cieľom, ktorý musí prevážiť nad verejným záujmom na dôslednom rešpektovaní požiadavky zásadnej nezmeniteľnosti meritórnych súdnych rozhodnutí, vychádzajúcej z podstaty právneho štátu.

V súvislosti s odkladom exekúcie Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze sp.zn. III. ÚS 60/04 z 19. mája 2004 konštatoval, že súd aj pri odklade exekúcie má skúmať pomer rizika zvlášť nepriaznivých následkov spôsobených prípadným neodložením exekúcie povinnému a rizika vážneho ohrozenia oprávneného vyvolaného odkladom. Európsky súd pre ľudské práva vyslovil v kauze Scollo v. Taliansko a Spadea a Scalabrino v. Taliansko stanovisko, že " musí existovať rozumný proporčný vzťah medzi použitými prostriedkami a sledovaným cieľom" (rozsudky ESLP z 28. septembra 1994: Scollo v. Taliansko 24/1994/471/552, Spadea a Scalabrino v. Taliansko 23/1994/470/551).

Odvolačný súd ďalej dospel k záveru, že navrhovateľke, ktorá sa v konaní domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť odporcovi, ako žalobcovi v rozhodcovskom konaní, sumu 2.518,98 eur s príslušenstvom, môže vzniknúť ujma na jej právach neodložením vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, a to prípadným vykonaním exekúcie pred rozhodnutím o jej žalobe o zrušenie tohto rozsudku, keď vzhľadom na podanie žaloby v zákonom stanovenej lehote, so všetkými zákonom požadovanými náležitosťami, nemožno vylúčiť, že na základe jej žaloby dôjde aj k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, pričom nie je dôvodná námietka odporcu uvedená v jeho odvolaní, že nie je splnený predpoklad úspešnosti vo veci samej z dôvodu, že nejde o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Táto skutočnosť bude predmetom posudzovania v konaní o zrušení

rozhodcovského rozsudku, ktorého výsledok nemožno prejudikovať v rámci rozhodovania o návrhu na odklad vykonateľnosti. Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že ujma, ktorá by navrhovateľke mohla vzniknúť zrušením predmetného rozhodcovského rozsudku až po vykonaní exekúcie, prevyšuje možnú ujmu na strane odporcu, spočívajúcu v narušení jeho právnej istoty a záruk ako veriteľa na uspokojenie jeho záväzku.

Odporca nedôvodne namieta vo svojom odvolaní nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, keď súd prvého stupňa uviedol konkrétne skutočnosti, ktoré považoval za dôvod pre rozhodnutie o odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z.

Po dôkladnom zvážení všetkých okolností konkrétneho prípadu odvolací súd uzavrel, že v danej veci prevážil práve zvýšený záujem štátu garantovať vysoký stupeň ochrany spotrebiteľovi pred nekalými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách nad záujmom zachovania právnej istoty v podobe všeobecnej záväznosti právoplatných súdnych rozhodnutí.

Odvolací súd poznamenáva, že v každej jednotlivej veci je potrebné spravodlivo zvážiť pomer rizika nepriaznivých následkov spôsobených prípadným neodložením výkonu rozhodnutia povinnému a rizika vážneho ohrozenia oprávneného vyvolaného eventuálnym odkladom. Pokiaľ aj zákon chráni záujmy povinného, nesmú byť tým zároveň zanedbávané záujmy oprávneného, a preto vždy treba starostlivo zvážiť možné následky odložením vykonateľnosti rozhodnutia aj vo vzťahu k pomerom oprávneného.

V nadväznosti na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že v danej veci nie je odklad vykonateľnosti rozhodnutia spôsobilý privodiť odporcovi väčšiu ujmu, než by výkonom rozhodnutia vznikla navrhovateľke a že odporca nebude vážnejším spôsobom poškodený na svojich právach či právom chránených záujmoch. Prípadná realizácia rozhodcovského rozsudku by predstavovala pre navrhovateľku citeľný zásah do jej osobných a majetkových pomerov a ujma, ktorá by jej tým mohla vzniknúť by prevyšovala ujmu, ktorá by mohla byť spôsobená odporcovi odložením jeho vykonateľnosti.

Nakoľko súd prvého stupňa rozhodol o odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku v súlade s ust. § 40 ods.2 zákona č. 244/2002 Z.z., odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.